

متن پرسش

سلام استاد وقت بخیر: من در مورد خواستن دنیا خیلی اذیت شدم هم دنیا رو می‌خوام هم آخرت و هر دو رو می‌خوام به کمال برسونم هم دوست دارم بهترین‌های دنیا رو داشته باشم هم آخرت ولی یک مدت طوری زندگی کردم که سعی کردم فقط آخرت رو بخوام و دنیا رو نخوام، این اتفاق کلا درونم رو داغون کرد و دیگه خودم نبودم و درواقع خواسته‌هام رو سرکوب کردم و اینجوری از خود واقعیم عقب موندم و بعدش به طور افراطی درگیر خواستن دنیا شدم طوری که آخرتم رو فراموش کردم و نمیدونم کی به تعادل می‌رسم ولی هیچ فکری ندارم که این طوری که دارم پیش میرم کجاش اشتباهه اینکه ظاهر زندگیت رو هم بخوای به کمال برسونی اشتباهه؟ اینکه بهترین چیزای دنیایی رو بخوای کجاش اشتباهه؟ چرا میگن زندگی لاکچری و تفکر کاخ نشینی بده؟ من این مدل زندگی اصلا انگار تو خونمه نمیتونم ازش جدا بشم و هیچ ایده‌ای برای جدا شدن ازش ندارم. لطفا راهنماییم کنید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در مباحث «معرفت نفس» روشن می‌شود انسان وسیع تر از حضور دنیایی‌اش در نزد خود حاضر است و دنیا مانند بدن انسان، بستر تعالی ابعاد روحانی او است و از این جهت دنیا و بدن زمینه آن تعالی هستند، نه آن‌که خودشان هدف باشند. موفق باشید